

भृष्टं हिङ्गु च जीरकद्वययुतं सर्वार्हभागान्वितं
खादेष्टुमिति प्रवृत्तिगदार्हस्तत्तस्य विवर्धनं च ॥
लघुनायिकाचूर्णमिच्छते ॥ इति लघुनाईचूर्णम् ॥
“त्रिकटु चिफला चैव विडङ्गं जीरकद्वयम् ।
भक्षतातकं यवानौ च हिङ्गुलवणपञ्चकम् ॥
यहूधूमो वचा कुष्ठं रसो गन्धकमभ्रकम् ॥
चारत्रयाजमोदे च चित्रकं गजपिप्पली ॥
सुक्ता मोचरसं पाठा लवङ्गं जातिपञ्चकम् ।
समभागजतचैवा चूर्णं स्रवणं विनिर्मितम् ॥
शक्राश्रयस्य चूर्णं तु चूर्णतुल्यं प्रदापयेत् ।
मन्दाभिकाचडुर्गमम्रीहपाण्डुचिचव्वरान् ॥
विष्टम् संयहं मूलं हन्यान्नातिसारजित् ।
आमवातापहं बल्यं स्तिकादोषनाशनम् ॥
वर्जयेन्नायमन्त्रं स्नानं पिशितभोजनम् ।
पथं काञ्जिकमन्त्राणि दधितक्रमथापि वा ॥
दृष्ट्वा ईचूर्णमिदं लाईभाषितसुतमम् ॥”
इति दृष्ट्वा ईचूर्णम् । दृष्ट्वा नायिकाचूर्णमिति
प्रसिद्धम् ॥ ॥
“जातीफललवङ्गलापचत्वङ्गागकेश्वरैः ।
कर्पूरचन्दनतिलतकचौरीतगरामलेः ॥
तालीशपिप्पलीपथ्याखलजीरकचित्रकैः ।
शुक्लीविडङ्गमरिचैः समभागविचूर्णितैः ॥
यावन्नेतानि सर्वाणि दद्याद्भक्ष्यं तावतीम् ।
सर्वचूर्णसमानांशा प्रदेया शुभ्रशर्करा ॥
कर्षमात्रमिदं खादेन्मधुना भाषितं जनः ।
नाशयेद्ग्रहणीं कार्वा चयं श्वासमरोचकम् ॥”
इति जातीफलादिचूर्णम् ॥ ॥
“चित्रकं पिप्पलीमूलं चारौ लवणपञ्चकम् ।
योषं हिङ्गुजमोदाश्च चयश्चैकच चूर्णयेत् ॥
वटिका मातुलुङ्गस्य रसेवा दाडिमस्य वा ।
क्षता विपाचयत्नामं प्रदीपयति शानलम् ॥”
चारौ सर्जका यवचारश्च । लवणपञ्चकमिति ।
“सैन्धवं रुचकश्चैव विडं सासुद्रकं गडम् ॥” इति ॥
योषं शुक्लीपिप्पलीमरिचानि । अजमोदाश्च
यवानिका । मातुलुङ्गं बीजपूरकम् । इति चित्र-
कादिपटिका ॥ ॥
“श्रीफलशलाटुकल्लो नागरचूर्णेन मिश्रितः
सगुडः ।
ग्रहणीगदमलुपं तक्रमुजाश्रीलितो जयति ॥”
श्रीफलशलाटुः विवर्धन्यामं फलम् । गुडस्याच
भागद्वयम् । इति विवर्धककल्कः ॥ ॥
“चतुष्पलं सुधाकाण्डं चिप्लं लवणत्रयम् ।
गार्गाकोः कुडवचार्कमृन्नादिखं तथानलात् ॥
दग्धा द्रवेष गार्गाकोमृटिका भोजनोत्तरम् ।
सुक्ता सुक्तं पचत्वाशु नाशयेद्ग्रहणीगदम् ॥
कासं श्वासं तथाशंसि विवर्धनी च हृदामयम् ॥”
इति गार्गाकुशुटिका ॥ ॥
“सुस्तकातिविषाविवर्धकौटजं स्रव्यचूर्णितम् ।
मधुना च समालीढं ग्रहणीं सर्वज्ञं त्यजेत् ॥”
कौटजं इन्द्रयवः । सुस्तकादिचूर्णम् ॥ ॥
“श्वेतो वा यदि वा रक्तः सुपको ग्रहणीगदः ।
गुडेनाधिकसर्जेन भक्षितेनाशु नश्यति ॥”

सर्जः रालः । सर्जरसचूर्णम् ॥ ॥
“विव्दान्द्रप्रश्रयववाल्कलमोचसिद्ध-
माजं पयः पिबति यो दिवसत्रयेण ।
सोऽतिप्रवृद्धचिरजग्रहणीविकारं
सामं सशोणितमसाध्यमपि क्षियोति ॥”
मोचो मोचरसः । क्षियोति हन्ति ॥ ॥
“प्रश्रयत्रये त्वामलकीरसस्य
शुद्धस्य दत्ताहृतुलां गुडस्य ।
चूर्णोक्तैर्यथैकजीरकचय-
योषिभक्ष्याहडुषाजमोदेः ॥
विडङ्गसिन्धुचिफलायवानौ-
पाठाभिधान्यैश्च पलप्रमाणैः ।
दत्त्वा चित्रचूर्णपलानि चाष्टा-
वष्टौ च तेलस्य पचेद्यथावत् ॥
तं भक्षयेच्चफलप्रमाणं
यथेष्टचेष्टस्त्रिगुणित्युक्तम् ।
अनेन सर्वं ग्रहणीविकाराः
सन्धासकासखरभेदशोथाः ॥
शान्तिं चायं चिरमन्तरमे-
हंतस्य पुंस्तस्य च दृष्टिहेतुः ।
स्त्रीणामु बन्ध्यामयनाशनः स्यात् ।
कल्याणको नाम गुडः प्रसिद्धः ॥
तेले मनाक् चिष्टदृष्ट्वा त्रिगुणित्युक्तं पलम् ।
सिद्धे त्रिधेयमन्त्रेण गुडं कल्याणपूर्वकम् ॥”
इति कल्याणकगुडः ॥ ॥
“पिप्पली पिप्पलीमूलं चित्रकं गजपिप्पली ।
धान्यकश्च विडङ्गानि यवानौ मरिचानि च ॥
चिफला चाजमोदा च नलिनी जीरकस्तथा ।
सैन्धवं रौमकश्चापि सासुद्रं रुचकं विडम् ॥
आरवधश्च त्वक्पत्रं स्रव्येला चोपकुञ्जिका ।
शुक्लीश्रक्षयवाचैव प्रत्येकं कर्षसन्निताः ॥
मृद्वीकायाः पलायश्च चत्वारि कथितानि हि ।
चिष्टतायाः पलायश्चैव गुडस्याहृतुला तथा ॥
तिलतेलपलायश्चैवामलक्या रसस्य तु ।
प्रश्रयत्रयमिदं सर्वं श्रुतेर्हृदयिना पचेत् ॥
औडम्बरं चामलकं वादरं वा यथा फलम् ।
तावन्मात्रमिदं खादेद्भक्ष्येद्वा यथानलम् ॥
निखिलान् ग्रहणीरोगान् प्रमेहं चैव विंशतिम् ।
उरोघातं प्रतिश्रायं दौर्लभ्यं वह्निं च यम् ॥
ज्वरानपि हरेत् सर्वान् कुण्यात् कान्तिं मतिं
खरम् ।
पिष्टपाठान्नयाहन्ति रक्तपित्तश्च विड्यग्रम् ॥
धातुचीणो वयःचीणः स्त्रीषु चीणः चयी च यः ।
तेभ्यो हितस्य बन्ध्याये महाकल्याणको गुडः ॥”
इति महाकल्याणकगुडः ॥ ॥
“कुशाखानां सुपकानां खिमानां विष्कुलत्वचाम् ।
सर्पिःप्रस्यं पलशतं तान्नापाने श्रुतेः पचेत् ॥
पिप्पली पिप्पलीमूलं चित्रकं गजपिप्पली ।
धान्यकानि विडङ्गानि नागरं मरिचानि च ॥
चिफला चाजमोदा च कलिङ्गाजानिचैन्धवम् ॥
एकैकस्य पलस्यैकं चिष्टतोऽष्टौ पलानि च ।
तेलस्य च पलायश्चैव गुडान् पचाश्रदेव तु ॥

आमलक्या रसस्यात्र प्रश्रयत्रयमुदीरितम् ।
तावत् पाकं प्रकुर्वीत मृदुना वह्निना भिषक् ॥
यावद्भव्यं प्रलेपः स्यात्तद्देनमवतारयेत् ।
औडम्बरचामलकं वादरं वा यथा फलम् ॥
तावन्मात्रमिदं खादेद्भक्ष्येद्वा यथानलम् ।
अनेनैव विधानेन प्रश्रयत्रयं दिने दिने ॥
निहन्ति ग्रहणीरोगान् कुष्ठान्शोभगन्दरान् ।
ज्वरमानाहृद्दोगुल्मीदरविच्छिकाः ॥
कामलां पाक्षुरोगश्च प्रमेहं चैव विंशतिम् ।
वातशोणितवीर्यपदद्वयग्रहणीमकान् ॥
वातपित्तकफान् सर्वान् दुष्टान् शुद्धान् समा-
चरेत् ।
याधिचीणा वयःचीणाः स्त्रीषु चीणाश्च ये
नराः ॥
तेभ्यो हितो गुडोऽयं स्याद्बन्ध्यानामपि पुत्रदः ।
दृष्ट्यो बल्यो दृष्ट्वाश्च वयसः स्थापनः परः ॥”
इति कुशाखकल्याणकगुडः ॥ ॥
अतीसाराधिकारलिखितं विवर्धनेलक्ष्मा
हितम् । इति भावप्रकाशे ग्रहणीरोगाधिकारः ॥
(चिकित्सान्तरमस्या यथा,—
“बालं विवर्धं गुडं तैलं पिप्पली विन्धमेयम् ।
लिङ्गादाते प्रतिहते सन्धौ सप्रवाहिके ॥
पयसा पिप्पलीकल्कः पीतो वा मरिचोद्भवः ।
नष्टात् प्रवाहिकां हन्ति चिरकालानुबन्धि-
नीम् ॥
कल्कः स्याद्बालविवर्धनां तिलकल्कश्च तत्तमः ।
दध्नः सरास्वः खेडाजः खडो हन्यात् प्रवाहि-
काम् ॥”
इति वैद्यकचक्रपाणिंसंयहृतीसाराधिकारे ॥
प्रवाही, स्त्री, (प्रोक्षते इति । प्र + वह् +
घञ् । गौरादित्वात् डीष् ।) बाहुका । इति
राजनिर्घण्टः ॥
प्रविष्ठातिः, स्त्री, (प्र + वि + स्था + क्तिन् ।)
अतिप्रसिद्धिः । तत्प्रयोगः । विभावः २ । इत्य-
मरः । ३ । २ । २५ ॥
प्रविदारणं, स्त्री, (प्रविदारयत्यनेति । प्र + वि +
दृ + शिच् + आधारे ल्युट् ।) युद्धम् । इत्यमरः ।
२ । ५ । १०३ ॥ (प्र + वि + दृ + शिच् + भावे
ल्युट् ।) अवदारणम् । इति मेदिनी । गी ११३ ॥
आकीर्णम् । इति शब्दरत्नावली । (प्र + वि +
दृ + शिच् + कर्त्तरि ल्युट् । प्रविदारके, चि ।)
प्रविरः, पुं, पीतकाष्ठम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
प्रविशेषः, पुं, (प्रक्षेपो विशेषो यस्य ।) प्रक्षे-
विशेषः । तत्प्रयोगः । विधुरम् २ । इत्यमरः ।
३ । २ । १० ॥ यथा,—
“वैद्येऽपि प्रविशेषे विधुरं विकसे त्रिभुः ॥
इति भरतधृतत्रिकाक्षशेषः ॥
प्रविषा, स्त्री, (प्रहृतं विधमनया ।) अतिविषा ।
इति कचिदमरः । २ । ४ । ६६ ॥ (अतिविषा-
शब्देऽस्य विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)
प्रविष्टः, चि, (प्र + विष् + कर्त्तरि क्तः ।) प्रवेश-
विशेषः । यथा,—